

EXPUNERE DE MOTIVE

Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare, a fost constituită, în momentul adoptării ei, pornind de la practicile arhivistice și realitățile economico-sociale din acea perioadă. Această reglementare a reprezentat un pas înainte pe calea modernizării, pe principii democratice, a activității de administrare și protejare a arhivelor, în sensul instituirii unui cadru juridic, care să permită constituirea și gestionarea arhivelor și asigurarea accesului la informație.

Transformările suferite de societatea românească, de la momentul adoptării Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996 și până în prezent, necesitatea integrării practicii arhivistice românești în cadrul general al practicii arhivistice din Uniunea Europeană, precum și accesul neîngrădit al publicului la informație, au condus la concluzia că se impune adoptarea unui nou cadru legislativ, care să reglementeze practica arhivistică din România. Vom enumera în continuare câteva din noutățile pe care inițiativa legislativă le propune, pentru îmbunătățirea practicii arhivistice din România, respectiv: Capitolul "Dispoziții generale" al proiectului de lege cuprinde, față de legea în vigoare, o definiție a termenilor și expresiilor folosite pe tot parcursul textului; conceptul general de "Fond Arhivistic Național", ca sumă a documentelor cu valoare istorică ce urmau a fi preluate de Arhivele Naționale, indiferent de forma de proprietate, existent în actuala lege, este înlocuit de conceptul de Patrimoniu Arhivistic Național, în care urmează să fie incluse doar arhivele și documentele cu valoare arhivistică; sprijinirea proprietarilor de arhive și documente private ce prezintă valoare arhivistică, de către

statul român, în scopul protejării valorilor documentare deținute, prin abilitarea Arhivele Naționale de a acorda consultanță proprietarilor de arhive și documente private clasate în Patrimoniul Arhivistic Național; instituirea posibilității, pentru organizațiile private, de a desfășura activități de depozitare sau prelucrare de arhivă, Arhivele Naționale având rol de autorizare a acestor activități; reducerea semnificativă a termenelor de dare în cercetare a documentelor de importanță istorico-culturală aflate în arhivele publice.

O altă modificare semnificativă propusă prin această inițiativă legislativă este aceea referitoare la asigurarea accesului publicului la documentele de arhivă. Accesul la aceste documente este un drept garantat indiferent de cetățenie, naționalitate, religie.

Se impun așadar aceste modificări, potrivit acestei propuneri legislative, inițiate de parlamentarii prevăzuți în tabelul anexat.

